

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

judecători

Ursache Petru

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Țurcan Anatolie

judecând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului Znaceni Mihail, de inculpatul Znaceni Mihail și de avocatul Lichii Maria în numele inculpatului Cobîlaș Andrian, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 07 iunie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Cobîlaș Andrian Vasili, născut la XXXXX,
domiciliat XXXXX;

Znaceni Mihail David, născut la XXXXX,
domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 06.02.2017 – 07.06.2017;*
2. *Instanța de apel: 10.07.2017 – 03.10.2017;*
3. *Instanța de recurs: 04.12.2017 – 20.03.2018.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 07 iunie 2017, Cobîlaș Andrian XXXXX și Znaceni Mihail XXXXX au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal la 8 (opt) ani închisoare, pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea în mod solidar din contul inculpaților Cobîlaș Andrian și Znaceni Mihail în beneficului statului, cheltuielile judiciare în sumă de 132 (o sută treizeci și doi) lei 80 bani.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Cobîlaș Andrian și Znaceni Mihail, împreună și de comun acord, la data de 08 iulie 2015, în jurul orei 17:00, intenționat, au atacat partea vătămată Ciocîrlan Ion XXXXX (a.n. XXXXX),

domiciliat în satul Selemet, raionul Cimișlia, aplicând violența periculoasă pentru sănătatea persoanei, manifestată prin aplicarea loviturilor cu piciorul peste diferite părți ale corpului, cauzând părții vătămate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 169D din 21.08.2015, vătămări corporale ușoare, și în mod deschis au sustras din buzunarul pantalonilor părții vătămate bani în sumă de 340 lei și un telefon mobil de model „Samsung GT 1081T” cu numărul de IMEI 355064041783919, în valoare de 300 lei, cauzând, astfel, părții vătămate Ciocîrlan Ion, un prejudiciu material în valoare totală de 640 lei.

Acțiunile lui Cobîlaș Andrian Vasilii și Znaceni Mihail David au fost încadrate în baza art. 188 alin.(2) lit. b) Codul penal cu indicii calificativi: „*Tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, săvârșită de două persoane*”.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul Lichii Maria în numele inculpatului Cobîlaș Andrian și de avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului Znaceni Mihail.

3.1. Avocatul Lichii Maria în numele inculpatului Cobîlaș Andrian XXXXX a solicitat, casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie recalificată fapta comisă de către Cobîlaș Andrian, conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 187 Cod penal, din motiv că nu corespund exact semnelor faptei prejudiciabile săvârșite de către inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal și să-i fie aplicată lui Cobîlaș Andrian o pedeapsă cât mai blândă, non privativă de libertate cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat următoarele motive:

– la data de 31.03.2016, Cobîlaș Andrian a fost pus sub învinuire în temeiul art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal în lipsa învinuitului, însă la data de 16.12.2016 i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire în temeiul art.188 alin.(2) lit. b) Cod penal, calificare cu care nici partea apărării nici inculpatul nu sunt de acord, din motiv că nu corespund exact semnele faptei prejudiciabile săvârșite de către inculpat și semnele componenței de infracțiune de tâlhărie;

– în cadrul examinării cauzei nu a fost demonstrat că săvârșirea atacului de către inculpați a fost efectuat prin înțelegere între ei cu scop de sustragere a bunurilor părții vătămate, iar în acele împrejurări care s-au creat s-a primit că telefonul a căzut din buzunarul părții vătămate și Cobîlaș Andrian l-a ridicat;

– la aplicarea pedepsei, instanța de fond nu a luat în considerare că, la locul de trai inculpatul se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog sau psiholog nu se află, recunoaște fapta comisă, însă nu recunoaște vina conform indicilor infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) Cod penal, se căiește sincer în cele comise, promite că nu va comite alte infracțiuni, în termenul de aflare în stare de arest a înțeles și a considerat că a fost destul pentru ca inculpatul să se îndreptățească, să dovedească cu o comportare exemplară și muncă cinstită încrederea care i se va acorda;

– în afară de aceasta, în opinia apărării nu este corect a fi calificate acțiunile comise exprimate, printr-o singură lovitură cu palma nici nu cu pumnul, drept ca

„acțiuni agresive ale făptuitorului, care sunt însoțite de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate”, or, Cobîlaș Andrian l-a lovit pe Ciocîrlan Ion, doar o singură dată cu palma peste față;

– a menționat că, în cadrul audierii martorilor în instanța de judecată, nici unul din martori nu a declarat că, a fost la fața locului unde s-a comis fapta și nimeni nu a fost martor ocular, ca să poată confirma cu certitudine vinovăția lui Cobîlaș Andrian;

– mai mult ca atât chiar și partea vătămată nu a indicat ferm cine i-a sustras bunurile, or, în cadrul urmăririi penale a indicat că Cobîlaș Andrian, iar în ședința de judecată că Znaceni Mihail;

– a considerat că instanța de fond eronat a apreciat critic declarațiile date în cadrul cercetării judecătorești și a luat drept probatoriu declarațiile date în cadrul urmăririi penale, contrar prevederilor art.384 alin.(4) Cod de procedură penală.

3.2. Avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului Znaceni Mihail XXXXX a solicitat casarea totală a sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, urmând a fi dispusă achitarea acestuia, cu recalificarea acțiunilor în baza art. 78 alin. (3) Cod Contravențional.

În motivarea apelului a invocat următoarele motive:

– instanța de fond, urma a analiza și a expune în sentința pronunțată, toate problemele esențiale care au fost supuse spre judecată atât de către partea acuzării, cât și de către partea apărării, deși pe bună dreptate argumentele expuse cu privire la nevinovăția inculpatului au fost pertinente, concludente și utile cauzei;

– cu referire nemijlocită la fondul cauzei, a menționat că învinuirea este una abstractă, formală, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 par. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, astfel, este cert faptul că informațiile conținute în actul de acuzație sunt insuficiente pentru a permite calificarea faptei inculpatului conform normei penale și anume art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal;

– apărarea, analizând probele învinuirii a considerat că, învinuirea înaintată inculpatului Znaceni Mihail, nu conține o faptă prejudiciabilă penală, ci una contravențională pentru vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, care a provocat părții vătămate o dereglare de scurtă durată a sănătății și în acest caz, urmează a fi pedepsit în baza art. 78 alin. (3) Cod contravențional;

– având în vedere cele elucidate prin probatoriul administrat în cauza penală, instanța de fond urma a conchide, că Znaceni Mihail prin acțiunile sale scoase la iveală, anume în cadrul cercetării judecătorești, reprezintă subiect al unei contravenții, care urma a fi obiect de soluționare în instanța de judecată în ordinea procedurii respective. Anume în aceste condiții apărarea a solicitat ca inculpatul Znaceni Mihail să fie achitat și anume din motiv că fapta incriminată acestuia nu întrunește elementele infracțiunii (latura obiectivă și subiectivă), iar instanța de fond nu a desfășurat în hotărârea sa, în

mod argumentat, cu referire la prezența nemijlocită atât în drept cât și în fapt, în acțiunile inculpaților a celor două elemente importante;

– apărarea a subliniat și faptul că, partea vătămată Ciocîrlan Ion pe parcursul anchetei preliminare și examinării de judecată a cauzei a depus declarații contradictorii, invocând la urmărirea penală că banii i-au fost sustrași de către Cobîlaș Andrian, iar în cadrul examinării de judecată a declarat că acest lucru l-a făcut Znaceni Mihail, ca până la urmă să se dovedească că bunurile respective au fost depistate de către colaboratorii de poliție anume la Cobîlaș Andrian, precum și la suma care a fost sustrasă, or, martorul Ciocîrlan Veaceslav, care este și fiul părții vătămate, înainte de a pleca spre Chișinău, i-a lăsat tatălui 100 lei pentru a se aproviziona cu produse alimentare de la magazinul local, iar partea vătămată a indicat că i-au fost sustrași din buzunar și 300 lei. Astfel, în cazul dat, aceste declarații urmau să fie apreciate în mod critic de către instanța de fond, ceea ce nu s-a întâmplat;

– apelantul a menționat că, nici într-un fel nu s-a dovedit faptul că incidentul dat a avut ca scop deposedarea părții vătămate de careva bunuri materiale, adică scop de profit, la mijloc fiind o simplă acțiune de huliganism mărunț între cele 3 persoane implicate în conflict după consumarea în comun de băuturi alcoolice, ca rezultat al ofenselor verbale inițiate de partea vătămată. În al doilea rând, după cum rezultă din ancheta judecătorească, Znaceni Mihail, până la înfățișarea în fața colaboratorilor de poliție, nici n-a știut de faptul că asupra lui Cobîlaș Andrian a fost depistat telefonul mobil sustras de către acesta de la partea vătămată, fapt confirmat și de către Cobîlaș. Mai mult ca atât, acest lucru l-a confirmat și Cobîlaș, care a negat orice implicare a lui Znaceni în dispariția telefonului mobil în cauză, totodată, invocând că între ei doi n-a fost nici o înțelegere prealabilă privind deposedarea lui Ciocîrlan Ion de bani sau de alte bunuri materiale ale acestuia, și nici careva indicații în acest sens n-au fost primite de la Znaceni;

– un alt argument, care dovedește faptul că Znaceni Mihail n-a săvârșit infracțiunea incriminată este faptul, că martorul - cheie al acuzării - Enache Angela, care la întrebarea acuzatorului de stat dacă primele ei declarații date ofițerului de urmărire penală le-a dat benevol sau nu, ea a declarat, că *...nu chiar benevol...*, iar deoarece procesul verbal respectiv înainte de a-l semna nu l-a citit, se consideră că acesta a inventat de la el cele descrise;

– în rezultat, învinuirea lui Znaceni Mihail se bazează numai pe declarațiile părții vătămate, asupra sincerității căroră planează foarte multe semne de întrebare, în primul rând din simplul motiv că, în afară de cele descrise supra, acesta nicidecum nu putea să memorizeze cine din inculpați și ce i-ar fi sustras din buzunar, și dacă într-adevăr i-a fost ceva sustras, din simplul motiv, că conform declarațiilor sale date în instanță, după loviturile aplicate de cei doi, el și-a pierdut cunoștința;

– în afară de aceasta, partea apărării a menționat că, nicidecum nu poate să fie negat faptul, că anume cu concursul inculpaților Znaceni și Cobîlaș a avut de suferit fizic partea vătămată Ciocîrlan Ion, lucru pe care Znaceni îl recunoaște și în instanța de fond

oficial a înaintat scuze acestuia cu stimă că este o persoană cu vârstă înaintată, mai mult ca atât, fiind băştinaşi din acelaşi sat;

– partea apărării a invocat că, în cadrul cercetării judecătoreşti n-a fost acumulată nici o probă concludentă şi pertinentă de săvârşire a unei infracţiuni de tâlhărie de către Znaceni Mihail, adică nu este prezent nici un criteriu de aplicare a normei prevăzute de prevederile art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal, acesta urmează a fi pedepsit în baza art. 78 alin. (3) Cod contravenţional pentru vătămarea intenţionată uşoară a integrităţii corporale, care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătăţii. În acest context a reţinut şi faptul că, nici acuzatorul de stat n-a fost consecvent şi convins că Znaceni Mihail a săvârşit infracţiunea incriminată acestuia, iniţial ultimul fiind recunoscut ca bănuît în baza art. 187 alin (2) Cod penal;

– reieşind din rezultatul cercetării judecătoreşti şi examinării materialelor cauzei penale, în raport cu poziţia acuzatorului de stat şi a apărării, apelantul a considerat că învinuirea incriminată inculpatului Znaceni Mihail nu şi-a găsit confirmare, deci acesta urmează fi achitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 03 octombrie 2017 au fost admise, în acelaşi rând şi din oficiu, conform prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, apelurile declarate de avocatul Lichii Maria în numele inculpatului Cobîlaş Andrian şi de avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului Znaceni Mihail, casată sentinţa parţial, în partea încasării cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico - legale şi pronunţată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă, prin care s-a respins ca nefondată, cererea acuzatorului de stat de încasare a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico - legale în sumă de 132,8 lei de la inculpaţii Cobîlaş Andrian XXXXX şi Znaceni Mihail XXXXX şi de trecut aceste cheltuieli din contul mijloacelor bugetului de stat.

În rest, hotărârea atacată a fost menţinută.

5. În motivarea soluţiei adoptate, instanţa de apel a reţinut că, prima instanţă corect a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenţii, veridicităţii şi coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăţiei inculpaţilor Cobîlaş Adrian XXXXX şi Znaceni Mihail XXXXX de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Deşi inculpaţii Cobîlaş Andrian Vasile şi Znaceni Mihail David au recunoscut vina parţial, iar partea apărării invocă în cererile de apel despre lipsa componentei de infracţiune în acţiunile acestora, instanţa de apel a reţinut că în şedinţa de apel, atât inculpatul Cobîlaş Andrian cât şi inculpatul Znaceni Mihail a susţinut integral declaraţiile date în instanţa de fond.

Prin justificarea probelor expuse instanţei de fond, fiind verificată aprecierea primei instanţe în acest context, instanţa de apel a conchis că, în urma aprecierii şi analizei multilaterale a probelor în coroborare cu circumstanţele concrete ale cazului, instanţa de fond corect a concluzionat că acţiunile inculpaţilor Cobîlaş Andrian şi Znaceni Mihail întrunesc semnele faptei infracţionale încadrate în baza art. 188 alin.(2)

lit. b) Cod penal, calificându-se ca „*Tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, săvârșită de două persoane*”.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apelanților, precum că sentința instanței de fond este nemotivată și nu dovedește vinovăția inculpaților prin argumente certe, or, verificând legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe în acest sens, s-a constatat că sentința pronunțată pe cauza dată corespunde integral prevederilor art. 384 alin.(3) Cod de procedură penală, iar după cum rezultă din partea descriptivă a sentinței, instanța de fond a analizat obiectiv probele administrate, motivându-și soluția, indicând din care motive a ajuns la concluzia vinovăției inculpaților în cele incriminate.

Mai mult, referitor la nemotivarea hotărârii instanței de fond, instanța de apel a menționat practica CEDO (cazul *Ruiz Torija vs Spania*, 09.12.1994), unde Curtea a indicat că instanțele judecătorești naționale trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul articolului 6§1 al Convenției. Totuși, instanțele judecătorești nu sunt obligate să ofere răspuns detaliat la fiecare argument și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei. Motivele deciziei pot fi, de asemenea, deduse din circumstanțele cauzelor, în alt caz (*Coroi vs R. Moldova*, 15.03.2011), Curtea a specificat că, este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6§1 al Convenției.

Motivele apărătorilor prin care susține că instanța de fond a adoptat o hotărâre nemotivată ține de modul de apreciere de către aceasta a probelor acuzării în alt mod decât cel dorit de apelanți, iar faptul că instanța de fond nu a apreciat probele în modul solicitat de autorii apelului nu constituie motiv de a afirma că instanța de fond a pronunțat o hotărâre nemotivată.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a apreciat că declarațiile părții vătămate Ciocîrlan Ion și martorilor, date în cadrul ședinței de judecată, urmează a fi apreciate drept veridice, care se confirmă și se completează prin cumulul de probe cercetate multilateral și obiectiv la examinarea cauzei, care raportate la circumstanțele cauzei dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate, reținându-se că, spre deosebire de inculpați nici partea vătămată și nici martorii nu și-au modificat declarațiile pe tot parcursul procesului penal.

Astfel, analizând declarațiile inculpatului Cobîlaș Andrian depuse în cadrul urmăririi penale care a declarat despre faptul comiterii infracțiunii în raport cu cele date în cadrul cercetării judecătorești, instanța de fond corect a apreciat că ultimul a depus declarații contrare, or, fiind audiat în cadrul urmăririi penale acesta a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. d) Cod penal. Mai mult acesta a comunicat în detalii tot ce a declarat partea vătămată, iar în cadrul ședinței de

judecată în instanța de fond deja a negat că, ar fi aplicat violența fizică asupra părții vătămate cu scopul de a-l deposeda de bunuri și nici bani nu a sustras de la partea vătămată. Astfel, potrivit declarațiilor date în instanța de fond, acesta a menționat că, a avut un conflict cu partea vătămată, în urma căruia i-a aplicat o lovitură cu palma în regiunea feței, în rezultatul faptelor că a fost numit cu cuvinte necenzurate de către ultimul. Totodată, a comunicat că telefonul l-a găsit jos și a dorit să-l restituie părții vătămate, dar a refuzat să-l ia. Ulterior, telefonul la predat poliției.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Cobîlaș Andrian, precum că a găsit telefonul mobil de model „Samsung”, lângă barul din XXXXX, luându-l fără a înștiința partea vătămată, cu scopul ca ulterior de a-l returna proprietarului, deoarece argumentul menționat nu este însoțit de un substrat factologic, or, după cum rezultă din declarațiile însăși a inculpatului date în ședința de judecată, acesta după incident nu a restituit părții vătămate, deși avea telefonul mobil sustras, dar a fost predat, ulterior, polițiștilor.

Mai mult, instanța de apel a relevat că, la întrebările adresate inculpatului Cobîlaș Andrian, acesta a declarat că a dat declarații benevol, nu a fost influențat sau impus de nimeni, asupra sa nu au fost exercitate presiuni fizice sau psihice și nu a fost aplicată violență.

Deci, instanța de apel a concluzionat, că prima instanță corect a apreciat că declarațiile inculpaților date în instanța de fond nu sunt veridice, dar sunt date cu scopul de a induce în eroare instanța, alegând o metodă de apărare, cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, or, argumentele apelanților în acest sens sunt absolut nefondate, luând ca fiind întemeiat în drept probatoriu - declarațiile date în cadrul urmăririi penale.

Mai mult, instanța de apel a considerat argumentele apărătorului Lichii Maria referitor la recalificarea infracțiunii săvârșite de inculpatul Cobîlaș Andrian, ca fiind neîntemeiate, deoarece aceasta a interpretat eronat circumstanțele de fapt, precum că, partea vătămată, potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 142D din 31.07.2015, a avut o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară, iar potrivit de raportului expertiză medico-legală nr.169D din 20.08.2015, s-a constatat ca o vătămare corporală ușoară.

În acest context, instanța de apel a menționat că drept periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Așadar, atât vătămarea intențională medie a integrității corporale sau a sănătății, cât și vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale cade sub incidența prevederilor art.188 Cod penal.

În afară de aceasta, din materialele dosarului, instanța de apel a reținut că în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că, inculpatul Znaceni Mihail a participat nemijlocit la atacul asupra părții vătămate, în cadrul căruia l-a lovit pe ultimul, cu capul în regiunea feței. Inculpatul a negat că ar fi avut intenția de a-l deposeda de bunuri pe Ciocîrlan Ion și nu a luat de la acesta bani sau telefon mobil. Aceste argumente, fiind respinse de instanță, or, reieșind din declarațiile părții vătămate depuse în cadrul urmăririi penale și în cadrul ședinței de judecată, ultimul a

declarat cu lux de amănunte că inculpații au băgat mâina în buzunar și au sustras banii și telefonul mobil.

Referitor la poziția adoptată de partea apărării Stăvilă Vasile privind achitarea inculpatului Znaceni Mihail, instanța de apel a reținut că nerecunoașterea vinovăției de către ultimul nu echivalează și nu semnifică achitarea acestuia în cele comise, mai mult decât atât la materialele dosarului există probe certe, pertinente și concludente, care în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Znaceni Mihail.

În acest context, instanța de apel a considerat nefondate argumentele apelanților, precum că acțiunile lui Znaceni Mihail reprezintă obiect al unei contravenții, care urma a fi obiect de soluționare în instanța de judecată în ordinea procedurii respective, deoarece fapta incriminată acestuia nu întrunește elementele infracțiunii (latura obiectivă și subiectivă), or, pentru combaterea acestor afirmații ale apărătorului, instanța de apel a notificat prevederile doctrinale privind infracțiunea prevăzută de art. 188 Cod penal, subliniind că inculpații Cobîlaș A. și Znaceni M. au acționat împreună și în comun, acțiunile lor erau coordonate și îndreptate anume asupra sustragerii bunurilor părții vătămate Ciocîrlan I., și aceasta se demonstrează, în afară de întreaga sistemă de probe analizată, chiar și de către inculpați, care au declarat că Ciocîrlan I. i-a spus fiului său că a fost bătut de către inculpați pe motivul că ultimul nu le-a dat cartofi și palete, adică nu a transmis benevol inculpaților cartofi și palete, or, faptul că inculpații Cobîlaș A. și Znaceni M. au sustras, prin atac cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate, de la partea vătămată bani și telefonul mobil nu schimbă încadrarea juridică a faptelor inculpaților, or, neprimind de la partea vătămată bunurile solicitate, dâșii au sustras de la partea vătămată bani și telefonul mobil.

Deci, latura subiectivă de către inculpatul Znaceni Mihail s-a realizat atunci când acesta a atacat partea vătămată împreună cu Cobîlaș A., iar latura subiectivă, fiind manifestată prin intenția directă, fapt recunoscut de inculpatul Znaceni Mihail prin aplicarea loviturilor și cauzarea vătămarilor corporale părții vătămate.

Reieșind din cele analizate supra, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului Znaceni Mihail nicidecum nu se încadrează în prevederile art.78 alin. (3) Cod Contravențional, pe motiv că în acțiunile acestuia sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii de tâlhărie.

Verificând legalitatea pedepsei aplicate inculpaților, instanța de apel a considerat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă, de persoana celor vinovați, care anterior au fost condamnați de nenumărate ori, însă antecedentele penale sunt stinse, de circumstanțe atenuante care nu au fost stabilite în speță, iar ca circumstanță agravantă, fiind reținută săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate (art.77 alin.(1) lit. j) Cod penal).

Tot în acest context, s-a menționat că, inculpatul Cobîlaș Andrian Vasilii nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv, iar inculpatul Znaceni Mihail David la locul permanent de trai se caracterizează negativ, ca o persoană care duce un mod de viață amoral, consumă băuturi alcoolice, este o

persoană implicată în conflicte, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, însă antecedentele penale stinse arată la modul antisocial de viață a inculpaților.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect le-a stabilit inculpaților pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea efectivă a acesteia, care este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei și va duce la corectarea și reeducarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Prin urmare, din aceste considerente, instanța de apel a considerat solicitarea apărătorului Lichii Maria în numele inculpatului Cobîlaș Andrian privind stabilirea unei pedepse cât mai blânde, non privativă de libertate cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, nefondată.

Totuși, reieșind din prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel din oficiu, a considerat că hotărârea primei instanțe urmează a fi casată parțial, doar în partea încasării cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale, or, solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpații Cobîlaș Andrian XXXXX și Znaceni Mihail XXXXX a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico legale în sumă de 132,8 lei, a fost respinsă ca nefondată, subliniind că acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate, astfel că, cheltuielile date au fost trecute în contul statului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc acțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

Totodată, fiind reținut, că normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare, care se constituie din cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare.

În acest context, instanța de apel a considerat, că prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat, se referă la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată ori cheltuielile judiciare care sunt enumerate în dispoziția art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală, nu prevăd astfel de cheltuieli. Astfel, aceste norme procedurale invocate de acuzatorul de stat nu reglementează încasarea din contul inculpaților a mijloacelor bănești pentru cheltuieli de expertiză, care sunt achitate din bugetul de stat.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la data de 31 octombrie 2017, este atacată cu recursuri ordinare de avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului Znaceni Mihail, de inculpatul Znaceni Mihail și de avocatul Lichii Maria în numele inculpatului Cobîlaș Andrian.

6.1. Avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului Znaceni Mihail, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul

Znaceni Mihail să fie achitat de sub învinuirea imputată, și recalificarea acțiunilor acestuia în baza art.78 Cod contravențional, indicând aceleași motive care au fost expuse în cererea de apel.

6.2. Inculpatul Znaceni Mihail, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.4), 6) și pct.8) Cod de procedură penală, casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de sub învinuirea imputată, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului invocă aceleași motive ca și avocatul său, considerând că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate de apărarea sa, totodată, nefiind de acord cu concluzia instanței de apel prin faptul că probele administrate în cauză dovedește pe deplin vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii de tâlhărie.

Suplimentar, invocă încălcarea dreptului la un proces echitabil a părții vătămate, care nu a fost înștiințată despre judecarea cauzei în apel, or, în materialele cauzei nu există careva document care ar confirma că i s-a comunicat despre data judecării apelurilor și nici nu i-a fost expediată copia de pe apeluri. Mai mult ca atât, nu a fost înștiințat nici avocatul părții apărării.

Consideră că în așa mod a fost încălcat și dreptul lui, a inculpatului Znaceni Mihail, la un proces echitabil, deoarece nu a avut posibilitatea de a adresa părții vătămate anumite întrebări în sprijinul susținerii poziției sale de nevinovăție în cele imputate.

6.3. Avocatul Lichii Maria în numele inculpatului Cobîlaș Andrian, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie recalificată fapta comisă de către Cobîlaș Andrian, conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 187 Cod penal, din motiv că nu corespund exact semnelor faptei prejudiciabile săvârșite de către inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal și să-i fie aplicată lui Cobîlaș Andrian o pedeapsă cât mai blândă, non privativă de libertate cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, fiind invocate aceleași argumente care au fost expuse în cererea de apel.

Suplimentar, atrage atenția la faptul că, instanța de apel și-a motivat soluția sa de condamnare la fel ca și instanța de fond, cu aceleași aprecieri care au fost cercetate doar în prima instanță, deși a indicat în Decizie că „*pronunță în acest sens o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță*”, de aceea consideră că s-a încălcat dreptul la apărare și anume, faptul că s-a examinat ședința fără a fi citați repetat partea vătămată, apărătorul acestuia, martorii, motivul neprezentării acestora la ședința de judecată nu sunt necunoscute. Menționează că, acest lucru a fost solicitat în instanța de apel, deoarece aveau întrebări față de partea vătămată, răspunsurile la care ar fi elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și ceea că inculpatul Cobîlaș Andrian nu a comis infracțiunea de tâlhărie.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarat, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele

considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

8.1. Colegiul lărgit consideră că, alegațiile recurenților sunt nefondate, deoarece, analizând decizia atacată, conchide că temeiurile invocate de aceștia, prevăzute în pct. 6), 8) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, și în acest sens, se menționează că, potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Referitor la temeiul prescris la pct. 8) alin. (1) din art.427 Cod de procedură penală, precum că în acțiunile inculpaților Cobîlaș Adrian Vasile și Znaceni Mihail David nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal, Colegiul lărgit menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpații Cobîlaș Adrian Vasile și Znaceni Mihail David au fost puși sub învinuire, recunoscuți vinovați și condamnați de instanța de fond în baza art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, săvârșită de două persoane*, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților de săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut concluzia primei instanțe privind vinovăția inculpaților în

săvârșirea infracțiunii constatate, deoarece la judecarea apelurilor declarate de avocatul Lichii Maria în numele inculpatului Cobîlaș Andrian și de avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului Znaceni Mihail, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul că, argumentele invocate de recurenți referitor la nevinovăția acestora în comiterea infracțiunii imputate cu solicitarea reîncadrării acțiunilor acestora, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, iar asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

8.2. În ce privește solicitarea avocatului Lichii Maria privind stabilirea în privința inculpatului Cobîlaș Andrian a unei pedepse mai blândă, non privativă de libertate cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, Colegiul lărgit menționează că, de asemenea, a constituit obiect al examinării în instanța de apel și asupra acesteia s-a expus argumentat în decizia sa, motivându-și soluția în acest sens (f.d.194, vol. II), soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, or, această solicitare se referă în cazul reîncadrării acțiunilor inculpatului Cobîlaș Andrian în baza art. 187 Cod penal, ceea ce în speță, nu se întrevode.

8.3. Referitor la alegațiile avocatului Lichii Maria, precum că instanța de apel și-a motivat soluția sa de condamnare la fel ca și instanța de fond, cu aceleași aprecieri care au fost cercetate doar în prima instanță, deși a indicat în Decizie că „*pronunță în acest sens o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță*”, de aceea consideră că s-a încălcat dreptul la apărare și anume, faptul că s-a examinat ședința fără a fi citați repetat partea vătămată, apărătorul acestuia, martorii, motivul neprezentării acestora la ședința de judecată nu sunt necunoscute, argument invocat și de către inculpatul Znaceni Mihail, indicând prevederile art. 427 alin. (1) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit consideră că sunt nefondate, or, potrivit art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei.

Din materialele cauzei Colegiul constată că, partea vătămată Ciocîrlan Ion a fost legal citat, or, la data de 10 iulie 2017 în adresa acesteia a fost expediată citația, prin care i s-a comunicat despre prezența în ședința instanței de apel la data de 03 octombrie 2017 ora 12:00, fiind recepționată la data de 17 iulie 2017, fapt confirmat prin aviz de recepție (f.d.160;163, vol. II), însă la ședința de judecată nu s-a prezentat.

Potrivit procesului-verbal întocmit în ședința de judecată a instanței de apel avocații au solicitat amânarea ședinței, pentru a fi prezentă partea vătămată și a adresa acesteia careva întrebări, deoarece sunt divergențe în declarațiile date la urmărirea penală și cele din instanța de fond, însă Colegiul penal adresând întrebări către avocatul Stăvilă V. și ascultând opinia procurorului, a dispus examinarea cauzei în lipsa părții

vătămate (f.d.170, vol. II).

În acest context, Colegiul lărgit atrage atenția la faptul că, la judecarea cauzei în prima instanță partea vătămată Ciocîrlan Ion a fost audiată la data de 05 mai 2017, iar ulterior, inculpații sau avocații acestora nu au solicitat audierea suplimentară a părții vătămate, având acest drept, pentru a avea posibilitatea de a acorda întrebări, depistând faptul că sunt divergențe în declarațiile acesteia.

Cu referire la alegațiile recurentului, precum că instanța de apel și-a motivat soluția sa de condamnare la fel ca și instanța de fond, cu aceleași aprecieri care au fost cercetate doar în prima instanță, deși a indicat în Decizie că „*pronunță în acest sens o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță*”, Colegiul lărgit consideră necesar de a sublinia că, instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe în latura penală, adică încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților în baza art. 188 alin. (2) lit. d) Cod penal și pedeapsa penală stabilită acestora, însă, din oficiu, conform prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, a casat sentința parțial, **în partea încasării cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico - legale și pronunțată în această parte o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a respins ca nefondată, cererea acuzatorului de stat de încasare a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico - legale în sumă de 132,8 lei de la inculpații Cobîlaș Andrian Vasilii și Znaceni Mihail David și de trecut aceste cheltuieli din contul mijloacelor bugetului de stat.**

În ce privește temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.4) Cod de procedură penală indicat de către inculpatul Znaceni Mihail, Colegiul lărgit nu se va expune, deoarece acest temei poate fi invocat doar atunci când judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii, or, în acest sens nu a fost motivat de către recurent.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărîrea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului Znaceni Mihail, de inculpatul Znaceni Mihail și de avocatul Lichii Maria în numele inculpatului Cobîlaș Andrian urmează a fi respinse, ca inadmisibile.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE :

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de avocatul Stăvilă Vasile în numele inculpatului Znaceni Mihail, de inculpatul Znaceni Mihail și de avocatul Lichii Maria în numele inculpatului Cobîlaș Andrian, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui **Cobîlaș Andrian XXXXX și Znaceni Mihail XXXXX** .

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **20 aprilie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Țurcan Anatolie